

Mi történik, ha egy férfi nem vállal felelősséget? Egyáltalán mit jelent a felelősség a férfi számára? Milyen felelőssége van a férfinak a nő iránt? Miből táplálkozik a nő önbizalma, és mit tesz hozzá egy „csak vicc volt” a haver előtt?

Borota Gábor pszichológus a [férjek és apák lelki hétvégéjén](#) tartott előadásához csak hangfelvételen keresztül jutottam hozzá, mégis úgy érzem érdemes továbbítanom. Nekem segített átlátnom egy-két összefüggést a házasságomban és megerősített pár női vállalásomban is. Nem utolsó sorban jólesően summáztam, hogy a statisztikák szerint mi nők, egyszerűen jobbá tesszük a világot. Borota Gábor szavai következnek a *Férfias felelősségvállalás* című előadásából.

Szolgálat és felelősség

Férfias felelősségvállalás alatt én azt értem, amikor egy férfi energiáját, idejét, tudását valamilyen ügynek a szolgálatába állítja, valamit magára vállal.

Ez legtöbbünk esetében a családot jelenti, hiszen a legtöbb férfi nem mentheti meg az országot, a világot, mint az amerikai filmekben, hanem „kisebb” célokat kell magunk elé állítsunk, olyan célokat, amelyek számunkra elérhetőek. A legtöbbünk számára a szolgálatnak vagy a felelősségvállalásnak a legmagasabb foka a család.

Nem a nő miatt veszik el a férfi, hanem nélküle

Van néhány statisztika, ami indokoltá teszi azt, hogy erről érdemes beszélgetni. Amerikai statisztikákat mondok, de meggyőződésem, hogy [nálunk is ugyanez a helyzet](#) : a testi sértések

90 százalékát, a nemi erőszakok 100 százalékát és az ittas vezetések 94 százalékát férfiak követik el.

A családi bántalmazások: 91%-nál szintén férfiak az elkövetők, de az öngyilkosok 70 százaléka is férfi. Ezeknek a férfiaknak a 80-90%-a egyedülálló, nincs családja. 10 bűnöző férfi közül 8 vagy 9 egyedülálló. Vagyis ez a mi szempontunkból mit jelent? Azt, hogy ezek a férfiak nem vállaltak senkiért és semmiért felelősséget.

Egyedülálló férfiak egyéb statisztikái: veszélyesebben vezetnek, kevésbé törődnek a számlák kifizetésével, kevésbé fontosak számukra a viselkedési normák, szabályok.

A férfi és a szolgálat

Nézzük mindezt a felelősségvállalás szemszögéből nézzük, mert nyilván egyedülálló férfiak is vállalhatnak felelősséget, például egy ügynek odaszentelhetik az életüket. Észre kell vennünk azt, hogy az a férfi, aki nem vállal felelősséget valakiért vagy valamiért, akkor az a **teremtő energia, amivel minden férfi rendelkezik rombolóvá válik.**

Erre most nagyon jó példák a migrációs válság egyes történései. Több ezer férfit befogadott az Európai Unió, olyan férfiakat, akiknek nincs társuk, nincsen semmilyen felelősségük, amikor itt vannak nálunk. Láthattuk a kölni és más eseteket is, hogy a szabadjára engedett férfi energia rombolóvá vált. Minden férfinak szüksége van arra, hogy valamilyen terhet a nyakába vegyen, valamilyen szolgálatot.

Miben méretik a férfi?

Nem hiszem azt, hogy bármelyik férfinak hasznára lenne az, hogyha mondjuk hatalmas vezető lenne, aki nagyon sok ember életét jobba, szebbé teszi, de a saját családja szenved tőle. Én azt gondolom, hogy a férfi mércéje a hozzá legközelebb álló embereken keresztül mutatkozik meg.

Lehetek én akármilyen jó pszichológus, és megmenthetek 20 alkoholistát a betegségéből, **ha nem bánok jól a feleségemmel és a gyermekeimmel, akkor kudarcot vallottam.**

Miért? Mert Isten, amikor majd oda fogok állni elé, nem azt fogja kérdezni, hogy a szomszéd Pityu bácsinak mennyit segítettél, hanem akinek a védelmét rád bízta, akinek az életét én rajtad keresztül adtam, azzal te, hogy bántál, hogy viselkedtél?

Úgy kell ezt elképzelni, mint egy jó gazda vagy polgármester, aki bemegy a falu közepébe, központjába és körülnéz, és azt mondja, hogy a falut rendbe kell rakni. A közepével, a központtal kezdjük, aztán fokozatosan egyre tágabb körökben a falu egyre nagyobb részét tesszük rendbe.

Fériként a felelősségvállalásomat elsősorban otthon kell gyakorolnom, a családomban. Ha a családomban helytálok, az lesz az az energia és tudás, amit ki tudok vinni a tágabb körbe és aztán ezt még tovább és még tovább - de az a mag. Természetesen azok számára, akik családban élnek: az egyedülálló férfiak esetében ez egy közösség lehet, ahova tartoznak és ahol szerepet vállalnak.

A női önértékelés forrása

A férj felelőssége a feleséggel szemben - hát ez egy nagyon érdekes kérdés. Ugye a mi kultúránk általában azt favorizálja, hogy **a férfi legyen magának való**, tegye a dolgát, ne mind érzelműsködjön. Az érzelműsködést én sem tartom különösebben fontosnak, de azt, hogy **egy férfi az érzelmeit a helyén kezelje**, a feleségével való kapcsolatában is, az nagyon fontos.

Van egy nagy különbség a férfi és nő önértékelése között. Mi férfiak az önértékelésünk nagy részét a munkánkból szerezzük azáltal, hogy teszünk valamit, csinálunk valamit. Ezzel szemben a nőknek az **önértékelése** nagyon nagymértékben a férjükkel vagy a társukkal való kapcsolatukból források. Vagyis az, ahogy én férjként a feleségemmel bánok az nagyon is befolyásolja az ő önértékelését.

Ha én a feleségemet folyamatosan megalázom mások előtt, hülye vicceket mondok, kellemetlen helyzetbe hozom, azzal valóban tönkretelhetem az önértékelését.

Ha ezzel szemben azon vagyok, hogy a feleségem felé kifejezzem a szeretetemet, tiszteletemet, akár ketten vagyunk, akár mások előtt, **ettől a feleségem ki fog virágozni**.

Nő és férfi szövetsége

Feladatom és felelősségem még a társammal szemben, hogy éltessem a szövetséget. Én azt gondolom, hogy korunk házasságainak egyik nagy problémája az, hogy a férj és a feleség nem szövetségesek egymással, hanem vetélytársak.

Tőlünk nyugatabbra ez egyértelműen megjelenik a bérversenyben: Ki keres többet? Ki dolgozik többet? De nálunk is megnyilvánul, mondjuk mikor otthon vagyunk mind a ketten és teszem fel valamilyen háztartásbeli dolgon vitatkozunk, hogy most ezt ki csinálja meg, vagy éppen most ki foglalkozzon a gyerekekkel, mert én is fáradt vagyok, te is fáradt vagy és akkor ki csinálja.

A férjnek a felelőssége az, hogy ezt a szövetséget éltesse és az együttműködés, ami ebből következik, hogy képesek legyünk társként együttműködni.

Meg kell értenünk, hogyha a feleségünket szolgaként, cselédlánnyként kezeljük, akkor úgy is fog egy idő után viselkedni. Ha én nem működöm vele együtt, nem törekszem arra, hogy ő is boldoguljon, akkor az együttműködésünk nem fog megvalósulni, és ez olyan, mint amikor egy csónakban csak egy valaki evez, de ketten ülünk benne, ha ez történik, akkor nem fogunk haladni.

A nő tisztelete

És még egy nagyon fontos dolog a tisztelet. Tisztelem-e a feleségemet férjként? Családapaként én meg szoktam botránkozni azon, ha más családapát hallok arról beszélni, hogy nem érti az asszony minek panaszkodik, hogy fáradt, mikor otthon van egész nap a gyerekekkel, nem csinál semmit.

Amióta édesapa vagyok, azóta nagyon pontosan tudom, hogy mit jelent az, hogy a feleségem nem csinál semmit vagy éppen csinál valamit. Mert óriási a különbség egy olyan nap között, amikor egész nap tesz-vesz, és foglalkozik a gyerekekkel, és egy olyan nap között, amikor beteg, és nem tud felkelni az ágyból. Látom, hogy mi a különbség a kettő között.

Egy olyan korszakot élünk, mikor a hagyományos családi szerepet nagyon sok támadás éri: azt

mondják, hogy egy nőnek szégyen ha „csak” anya, ha „csak” otthon ül és gyereket nevel. És ez nem egy nyugati marhaság, ezt mi a feleségemmel a saját életünkben megtapasztaltuk.

Neki ezen keresztül kellett mennie, hogy az összes osztálytársai elmentek külföldi egyetemekre mesterizni, akár doktorálni, karriert építettek, és a feleségem a mesteri után férjhez ment és gyereket szült.

Férjként kötelességem támogatni, és kifejezni a hálámat és a tiszteletemet iránta, illetve értékelnem azt, hogy ő vállalja, hogy otthon ül a gyerekekkel reggeltől estig és mindent, ami ezzel jár: a hisztiket, a türelmetlenséget, a rendetlenséget, a fáradtságot - ha önök közül édesapák voltak otthon csak egy napot is a gyerekükkel, akkor pontosan tudják, hogy miről beszélek.